kohta. Temma wottis ka hommiko ja öh=
to talwe aial ennamiste omma koias u=
este nende käest kulada sedda, mis nem=
mad kolis ja kirrikus ollid öppind ja kuul=
nud ärraselletawa. Kui üks ehk teine neist
lapsist temmaga lambus olli, siis wöttis
ta sedda last ennesega, ja heitis sellega pöl=
welissi mahha wäljale, ja lugges Jesusse
Kristusse nimmel taewase Issa pole, lau=
lis, kitis ja tunnistas Issanda nimme
au ülles.

Ei mitte kaua enne, kui Jummal ted=
da siit ilmast ärrakorristas, wöttis ta
omma ainsa tüttarlapse, se olli ühheksa
aastane, ja sel korral temmaga lambus, ja
temma ütles selle lapsele: tulle seie, sa ol=
led se keigewähhem, sa ei moista weel mit=
te ennast kurja eest egga ni mitme sugguse
eksitusse eest hoida, sest sa olled alles rum=
mal, ja et tunne Issandat Jesust mitte öie=
te; tulle, meie tahhame Jummalat palluda,
et sinna ka woiksid targaks sada, ja öppi=
da Issandat Jesust öiete tundma ja ar=
mastama; pärrast heitis sesamma lam=
brine omma tütrekessega pölweli mahha,
poösa tahha ja pallus omma önnisteggiat
süddamest, et ta wöttaks ka se tüttarlapse

peäle